

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 3. Satisfit primo argumento contra hanc Genealogiam ducto ab impertinentiâ Evangelistarum Matthæi & Lucaë in eâ subducendâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

frequentissima sit in recensendis magni nominis personarum genealogiis, ut videre est passim in libris Genesis, Judicum, Regum, Paralipomenon, Judith, &c.

XXVII. Potest etiam dici cum nostro Sylveira in Evangel. Tom. 1. lib. 1. cap. 2. quæst. 4. venerari, magnificere, & operose Genealogias attexere, propter elationem & vanam ostentationem damnat Apostolus. Genealogias investigare ad veritatem inveniendam, manifestandum & manutendum unius cujusque jus ad successionem ut fecere nostri Evangelistæ, res bona est, laudabilis & necessaria. Non ergo Theologo vertenda vitio, sed laudi, diligentia quæ tractat de castissimi Christi Patris virginei que Virginis viri Genealogiâ, etiam ut illa à Christi Genealogiâ abstrahere posset, quanto magis ergo ut nunc quando ipsam Christi Genealogiam exequitur?

XXVIII. Quin immo cum uterque Evangelista Matthæus & Lucas, vel potius Spiritus sanctus non aliter Christi Domini Genealogiam, quam per D. Josephum subducendam duxerint: Ethnici verò Judæi & hæretici præcipua quæ contra ipsam torquere solent tela ex iis quæ in ipsâ Divum tangunt Josephum petita sint; profecto perspicuum est partes nostras hic contra ipsos desiderari, atque hujus maxime loci esse, Sanctissimam illam Christi Domini Genealogiam illustrando defendere.

XXIX. Porrò triplex est argumentorum genus quod Judæi (quorum unum se audivisse Romæ multos pervertentem refert D. Hieronymus in Epist. ad Titum c. 3.) Ethnici ut Celsus apud Origenem lib. 2. contra ipsum, & contra Julianum, apud S. P. nostrum Cyrillum Alexandrinum lib. 8. contra eundem. Hæretici maxime verò Manichæi, ut Faustus apud D. Augustinum lib. 3. contra ipsum & alibi, ex utraque Genealogiâ decerpserunt, quibus illam inextricabiliter implicatam obganniunt & consequenter exhibendam.

XXX. Primum sumitur ab impertinentia utriusque Evangelistæ qui cum Christi Genealogiam susceperint ex professo describendam, non illam attexerint, sed D. Josephi ex quo non descendit

Christus. Secundum à dissonantia utriusque inter se in recensendis D. Josephi Patre immediato cæterisque sursum ascendendo ejus Progenitoribus. Tertium compingitur ex multis admixtis in eadem Genealogiâ quæ dissentunt ab aliis Scripturæ locis, ut necesse sit vel has esse falsas, vel illam vel utramque Genealogiam: De quibus in sequentibus sigillatim.

Sed hoc à SS. Patribus & Scripturæ Commentatoribus, jam usque ad nauseam actitatum est iniquis; fateor: verum hi in varias ac diversas abiecerint sententias maxime circa secundum argumenti genus quod est à dissonantia utriusque Evangelistæ inter se in assignando D. Josephi Patre immediato & hujus majoribus: sintque illæ sententiæ in tam variis libris dispersæ, quorum nullus forte omnes refert, eas hic recolligemus & examinabimus, eam quæ melioribus nititur rationibus eligemus, & si quid novi ad eam magis fulciendam occurrerit proferemus. Ergo sit

CAPUT III.

Satisfit primo argumento contra hanc Genealogiam ducto ab impertinentia Evangelistarum Matthæi & Lucæ in ea subducenda.

EVANGELISTARUM Matthæi & Lucæ in hoc casu ineptiam maxime verò Matthæi statim deprehendet (inquiunt adversarii) quisquis bene perceperit causam deducendæ hujus Genealogiæ. Porrò hæc non alia fuit, nisi quia cum promissiones factæ Patribus, maxime verò Abraham & Davidi, de quibus pater ex Scripturâ, pollicerentur Messiam ab omnibus sæculis expectatum, ex eorundem Abraham & Davidis semine esse descendurum, omninò necessarium fuit, ut Christus Dominus probaretur esse Messias, ostendere ipsum non tantum ex Abraham, sed etiam ex Davide ortum ducere, quod quidem illi Evangelistæ susceperunt faciendum in suis Genealogiis, maxime verò Matthæus, quando

quandoquidem ipse statim ut illam ag-
greditur talem esse mentē suam aperiat
dicens verbis difertis, *Liber Generationis*
IESU Christi filii David filii Abraham.

II. At cum illi ibi Christi Domini se-
cundum carnem descensum, non per
Mariam, ex quā solā carnem illam
sumpsisse profiteamur, sed per D. Jo-
sephum Mariæ Conjugem, à quo non
sumpsit, deducant, quis non videt in-
quiunt quantum illi à proposito sibi
scopo aberrant? Cum enim Christus
ex D. Josepho carnem minimè sumperit,
ut etiam ipse Matthæus statim post
absolutam Genealogiam expressè mon-
ner dicens, *Generatio autem Christi sic*
erat. Cum esset desponsata Mater IESU
Maria Joseph antequam convenirent in-
venta est in utero habens de Spiritu sancto,
profectò nulla est consequentia, si Di-
vus Josephus ex Abraham & Davide
ortum ducat ex ipsidem etiam Christum
ducere, cum potuerit Maria uxor D.
Josephi (à quā solā Christus) esse ex
aliā Tribu, vel etiam licet ex eādē
Tribu, esse ex aliā familiā vel lineā
quām Davidis: patet ergo, inqui-
unt adversarii, Evangelistas, Mat-
thæum maximè hallucinatum fuisse
cū nihil minùs fecerit, quàm quod
facere proposuerat, & facturum se pol-
licebatur describendo suam Genealo-
giam: & hic est primus Iudæorum, Eth-
nicorum, & antiquorum Hæreticorum
aries contra hanc Genealogiam.

III. Neque dicas cum nostro Divo Ioane
Damaſceno lib. 4. de Orthod. fide
c. 15. *Lex fuit Tribuum non dispensare ex*
aliā Tribu: Atqui Ioseph ex Davidicā des-
cendit Tribu, id Matthæus & Lucas Sa-
cratissimi Evangelistæ dilucidè demon-
strarunt, & iustus erat, hoc enim de ipso
Divinum testatur Evangelium, non igitur
præter legem Sanctam Virginem ad despons-
ationem duxisset, nisi ex eius sceptro des-
cendisset: Cum igitur ostenderit Evangeli-
stæ descensum Ioseph, satisfactum esse pu-
tandum est. Hæc enim responsio mini-
mè satisfacit. Nam primò absolutè lo-
quendo non est verum talem fuisse le-
gem, Tribum non desponsare ex aliā
Tribu: imò contrarium constat ex
Scripturis, illos scilicet qui erant de
Tribu Iudā, & de Tribu Levi promif-
tuè nuptias inter se contraxisse, & hos

cum aliis Tribubus. Secundò, quia etsi
ita esset poterant Ioseph & Maria ex
eādē Tribu Iudā descendisse, non ta-
men per eādē lineam Davidis Regis.

Respondendum ergo. Evangelistas,
maximè verò Matthæum qui scribebat
pro Hebræis, ita clarè & distinctè de
Christi descensu locutum fuisse, ut Ju-
dæi certò deprehenderint eum ex Da-
vide Rege ortum trahere per lineam
paternam matris, ex quā solā carnem
sumpsit; maternum enim genus nihil
ad eum descensum conducere pote-
rat, quandoquidem fœminæ aliarum
Tribuum, viris Tribus Iudæ non rarò
matrimonio jungerentur.

Pro cuius responsionis intelligentiā
& firmitate, notandum quod D. Mat-
thæus qui in describendā Christi Gene-
alogiā ad eum per D. Josephum des-
cendit, statim illā deductā expressissimè
caver, Christum non esse ex D. Josepho
genitum, sed de Spiritu sancto in ma-
riā conjugē suā natum, antequam ipse
& illa convenirent, quemadmodum hic
num. 2. observatum est.

Ex quā D. Matthæi cautelā & observa-
tione quid prudenter colligendum? nisi
quod cum directè non tenderit in Chri-
stum, volens tamen Christi Genealo-
giam subducere: sed in D. Josephum vi-
rum Mariæ de quā solā natus est Chri-
stus, & nihilominus non timuerit imò
voluerit statim expressè cavere quod
Christus non esset ex Josepho, per quem
tamen illius descensum ex Abraham
per Davidem, jam jam deduxerat, o-
portet omninò quod fuerit Hebræis
quibus primariò scribebat notissimum
D. Josephum & Sanctam Deiparam per
lineam paternam se attingere, atque
adeò vel fuisse Patruum & neptem, vel
Patruelus, aut saltem Patruelium pro-
les, eodemque paterno Avo aut Abo
tanquam communi stipite produsse,
uno verbo fuisse inter se tam strictè con-
sanguineos per lineam paternam, ut
nullus hoc in dubium revocare posset;
quo dato nihil hâc in re difficile appa-
ret, ut constat: ut proinde hâc notitiā
seu evidentiā rei præsuppositā, judi-
caverit Matthæus, unum & idem esse;
prout de facto hoc præsupposito unum
& idem fuit, sive D. Josephi, sive Virgi-
nis Deiparæ Conjugis ejus Genealo-
giam

Synopsi

Magnabit

D.

Iosephi

RV
411

giam texeret, ut Christi Domini de Virgine sola nati Progenitores haberentur, evidensque fieret Hebrais, quibus scribebat, ipsius ab Abrahamo per Davidem secundum carnem descensus.

VII. Cujus quidem asserti nostri certitudo omninò infallibilis est, aliàs omninò dicendum esset, quod cum hinc Evangelista promississet Christi Genealogiam describere, eam per D. Josephum à quo non est genitus deducens, & id ipsum, id est, quod non esset ex D. Josepho monens, voluisset ipse se pro palare & significare se ineptè processisse, quod nimis ridiculum est, & ab omni probabilitate alienum: quare huic asserto nostro omninò & sine ullà ambiguitate standum.

VIII. Unde consequenter ad argumentum respondeo quod utique nulla est consequentia præcisè loquendo, si D. Josephus est ex Tribu Judà & ex Abrahamo & Davide progenitus, quod etiam Christus Dominus qui ex illo non est, sit etiam ex illa Tribu, vel ex iisdem Progenitoribus, ex quibus ille, propter rationem in eodem argumento allatam: sed bona, si Beata Virgo Uxor D. Josephi quæ Christum Dominum genuit supponatur eidem D. Josepho sanguine proximè & notoriè conjuncta: fuisse autem ita conjunctam ex hoc modo procedendi Sancti Evangelistæ colligit potius non modò quisque fidelis, sed etiam quicumque alius qui non laborat spiritu contradictionis, quàm Sacrum Historiographum non tantum ineptum sed etiam ridiculum se exhibere voluisse datà operà.

IX. Dices fuerit hoc Hebrais illis, quibus tunc convivebat Matthæus, notissimum, an illis tantum scribebat? an non etiam horum posteris & nobis: At his id non potuit illà ratione esse perspicuum, & tamen intererat omninò ut & his idem esset probatum. Respondeo primò ex dictis, fuit sufficienter iis qui non laborant spiritu contradictionis. Respondeo secundò, cum Hebræi ad quos scribebat, & qui tunc erant dum ista scriberet Matthæus, fidem dederint Evangelio Christi, aut in eà confirmati sint cum hac ejus originis deductione, aut etiam ejus inimici, ei

in hoc initio non contradixerint, omninò necessarium est, ut res ita se habeat, atque adeò eorum posteri inexcusabiles sunt & pervicaces, qui cum ex his rem ita se habuisse sibi persuadere deberent, spiritu contradictionis acti, impugnare volunt fidem quæ est in possessione, ex hoc quod illos qui synchroni fuerunt & contemporanei nihil movit.

X. Addo, & aliundè adhuc Evangelistæ fidem conciliari, scilicet ex Scripturâ libro Numer. cap. ultimo, ubi adstruntur virgines pupillæ hæredes patrum bonorum, non alteri nubere quàm uni è Tribu & ex cognatione patris sui, ne commisceantur possessiones filiorum Israel de Tribu in Tribum. Atqui Beata Virgo fuit unica proles Parentum suorum, atque adeò illorum hæres sola & in solidum: Ergo nubens necessariò ex lege debere uni è Tribu & ex cognatione suâ, nec attentâ istâ lege illi quorum intererat seu cognati, seu legum superintendentes, & matrimonii Ministri tolerassent ut alteri nuberet: Cum ergò Divo nupsisset Josepho, consequens est omninò, quod fuerit proximè per lineam paternam conjuncta, atque adeò quod Majores D. Josephi mediati fuerint etiam Beata Virginis.

XI. Dices iterum, clarior fuisset & planior Christi Genealogia, si illam deduxissent Evangelistæ per Mariam quæ ipsum genuit. Respondeo, illa quam scripsit satis clara est & plana, ut constat ex supradictis, & aliundè fuit gravissima ratio hoc & non alio modo illam deducendi.

XII. Quæres quanam fuerit ista ratio? Responderet noster D. Joannes Damascenus lib. 1. de fide orthodox. cap. 15. & alii communiter quod Evangelistæ Christi Domini Genealogiam attexerint per D. Josephum, Generationem verò Beata Virginis ambo siluerint, quia non fuit mos Hebræorum, neque divinæ Scripturæ Genealogias texere mulierum.

XIII. Sed contra inquit aliqui Scriptura divina describit genealogiam Judithæ Heroïnæ generosissimæ quæ Holoferne truncato fecit confusionem in domo Nabuchodonosor, & salutem in populo suo

suo Israël, ut patet ex lib. Judith: cap. 8. Verum hoc nihil urget, debet enim Damascenus intelligi in sensu apto & commodo: Cum ergo hæc D. Damasceni responsio proferatur occasione Genealogiæ Christi qui fuit Vir, sic debet intelligi, quod scilicet non fuerit mos Hebræorum aut Scripturæ divinæ genealogias texere per mulieres, quod verum est: ac propterea ex isto more non debuisset Evangelistas Genealogiam Christi per Virginem ipsius Matrem deducere. At in eo quod obijcitur contra D. Damascenum non deducitur genealogia viri per mulierem, sed è contra mulieris, Judithæ scilicet per viros.

XIV. Cæterum non valdè placet, nec satisfacere videtur responsio D. Damasceni, non enim videbatur ab Evangelistis adeò scrupulosè curanda inter omnes alias hæc tantilla consuetudo, cum in aliis aliæ graviores parvi pensæ sint. Deinde nisi aliquid aliud majoris momenti obstaret, nonne contraria isti consuetudini via erat amplectenda ad ostendendum Christi Domini descensum, alium fuisse à cæteris filiis hominum? Quis enim neget tunc fuisse tempus manifestandi impletas esse Prophetias de Christo? Consequenter ipsam ex Abraham quidem & Davide descendere, sed non per virum: Quare per Virginem & Virginis parentes ipsius generatio probanda videbatur, & omninò probari debebat, nisi alia ratio gravior istâ obstitisset.

XV. Vera ergo causa cur non per Mariam deducta sit Christi Genealogia, sed per D. Josephum, fuit ut ostenderent Evangelistæ D. Josephum fuisse verè Christi Patrem, & quod licet Christus non sit ab illo genitus, locum tamen inter Progenitores, & quidem Patris, ac si eum genuisset obtinere debuit: Audiendus hæc super re D. Augustinus tom. 7. lib. 1. de Nuptiis & Concupisc. cap. 11. *Non solum illa Mater, verum etiam ille Pater ejus, sicut Conjux Matris ejus, utrumq; mente non carne: Sed cum illo, id est Josepho, non seminante illa peperisset, profectò nec ipsius forme servi parentes ambo essent, nisi inter se etiam sine carnis commixtione Conjuges essent: Unde & series generationum, cum Parentes Christi con-*

nexione successionis commemorantur usque ad Joseph potius (subaudi quam per Mariam) sicut factum est, fuerat perducenda, ne in illo conjugio virili sexui utiq; potiori fieret injuria, cum veritatis nihil periret, quia ex semine David (ex quo venturus prædictus est Christus) ex Joseph erat & Maria. Omne itaq; nuptiarum bonum impletum est in illis parentibus Christi, proles, fides, Sacramentum. Prolem cognoscimus ipsum Dominum JESUM: Fidem, quia nullum adulterium: Sacramentum, quia nullum divorcium.

Plura & efficaciora adhuc idem Augustissimus Doctor tom. 10. serm. 63. de diversis cap. 10. 11. 13. 14. 15. 16. & 20. quæ infra part. 2. tract. 2. cap. 16. per totum, ad probandam veritatem Paternitatis ejus adducemus, quæ hic omitto brevitatibus causâ: quibus plus satis Lectori patebit quàm rectè fecerint Evangelistæ Genealogiam Christi per D. Josephum, & non per Beatam Virginem deducendo.

Quæres secundò, quo gradu sanguinitatis se attigerint Joseph & Beata Virgo? Responder P. Bollandus in Actis sanctorum tomo 3. Mensis Martii ad 19. ejusdem mensis in Sancto Josepho §. 4. verbis quæ sequuntur. Variis variam incuntibus viam, quam unusquisque legere apud Interpretes, ac videre poterit præ cæteris nobis placet viri è nostrâ Societate Doctissimi, Petri, inquam, Possini opinio minime vulgaris hæc tunc: quam à Reverendo Patre Joanne Bessono in Lucubrationibus super Cantica ad vers. 13. cap. 1. breviter propositam, latius deduxit exposuitque in Diallactico Theologico post primam Græcorum Patrum catenam: ubi omnibus undequaque expensis perpensisque concludit, utrumque Evangelistam Genealogiam Christi per Josephum non aliter texuisse, nisi quatenus iidem prorsus omnes qui Josepho, Mariæ quoque majores fuerunt: unde Patres legitimam consequentiam à Genealogia Josephi ad Mariæ Genealogiam, ideoque ipsius Iesu duci voluerunt: id autem aliter fieri non potuit, quàm si vel eodem uterque Patre fuerit prognatus (quod cogitare vetat initium inter utrumque matrimonium) vel hæc illius ex fratre neptis

Synopsis

Magnificè
D.
Josephum
RV
am

- neptis ipse patruus ejus : quemcum-
 dum enim alium cognationis gradum,
 singas, unam aut plures personas indu-
 ces ad genealogiam Christi nihil perti-
 nentes, qui non ex Iosepho, sed ex solâ
 Virgine carnem traxit: Ex quo justifi-
 simè conficit Possinus Sanctos Patres,
 eâ quam diximus responsione, sibi præ-
 ivisse ad dicendum Beatam Mariam ex
 Iosephi fratre natam esse, etsi id nemo
 explicaverit.
- XVIII. Sanè ex attentâ meditatione Scrip-
 turarum (verba sunt Possini totam dis-
 putationem concludentis) & antiquæ
 Politicæ Judaici populi, comperisse mi-
 hi videor fuisse in usu Hebræorum, ge-
 nus quoddam singulare tutelæ legitimæ
 aut adoptionis conjugalis, quâ officii
 cujusdam æstimatione communi con-
 stituti, vinculo adstringebantur quis-
 que Patruus, pupillam neptem præ-
 maturâ morte Patris orbam relictam,
 domum suam ducere, sibi que aut fi-
 lio despondere, interim dum adulta
 postmodum ætate celebrari possent
 nuptiæ.
- XIX. Longè repeti, moris hujus exempla
 poterant, inde usque ab Abrahamo
 Hebræorum generis authore, fratre que
 ejus Nachore, qui pupillas virgines à
 fratre ipsorum Arane relictas, Ischam
 alio nomine Sara & Melcham curâdas
 susceperunt, verùm habemus recen-
 tius efficacius que argumentum simul
 & exemplum instituti hujus libro Es-
 theris præscriptum cap. 11. his verbis.
*Erat vir Iudæus in Susan Civitate voca-
 bulo Mardocheus..... qui fuit nutri-
 tius filie fratris sui Edisse, quæ altero no-
 mine vocabatur Esther, & utrumque pa-
 rentem amiserat, pulcherrimis & decorâ
 facie, mortuisq; Patre ejus ac Matre, Mar-
 docheus eam sibi adoptavit in filiam:*
 quod ex Hebræo acceptum verbo te-
 nus: sed à Rabbini in nostro intel-
 lectum & explicatum sensu, Septua-
 ginta duo Interpretes venerabilis ac
 Sacrosanctæ Authoritatis sic Græ-
 cè reddiderunt: *Defunctis autem e-
 jus parentibus erudit eam sibi in
 uxorem.*
- XX. Ut eximia planè ac singulari ratione
 sicut Esther Mariæ, quæ ab humano
 conjugio ad divinas traducta nuptias
 vitam & libertatem generi suo conu-
 lit; ita Mardocheus figura fuit Iosephi
 qui nonnisi duplici necessitate atque
 officio tum obedientiæ, tum charitatis
 adductus, vim attulit quamdam con-
 cepto prius ac religione firmato pro-
 posito virginitatis, ad extremum spiri-
 tum non solum servandæ, sed etiam
 profitendæ, eatenus scilicet, ut virgini-
 nem in domum suam sustineret acci-
 pere, sponsalia que & nuptias cum eâ
 celebrare ad conjunctionem carnalem
 (nisi expressius juberet Deus) nun-
 quam processuras, ob simile Beatæ Vir-
 ginis votum, eidem fortasse divinitus
 revelatum.
- Dici certè nihil plausibilius potest
 ad conjugium tali voto posterius ex-
 cusandum quàm ut ex tempore emissi
 voti, necessitas incidit improvisa con-
 jugii ineundi, quæ æquo utrumque
 obstringeret, si legem vellent, ut pro-
 fectò volebant observatam: Eadem ra-
 tio majorem Iosephi eatenus cœlibis
 ætatem ab omni creditam antiquitate
 ponit extra suspicionem quamcumque
 incontinentiæ, aliàs in vulgi animos fa-
 cile descensuram: & quod caput est,
 facit ut genealogiæ series ab Evange-
 listis prolata, neque superfluis abundet
 nominibus ad Virginis filium nihil per-
 tinentibus, neque desituatur necessa-
 riis: Etsi enim Virginis Pater reticea-
 tur, est tamen qui cum gradum im-
 pleat Ioseph, non tanquam Gener à
 foris accitus, sed vice Patris domi re-
 pertus, eisdem que omninò Christo
 adscripturus majores quos ei adscribe-
 ret expressè positus in serie Joachim
 Pater. Hæc de verbo ad verbum P. Bol-
 landus loco citato.
- Sed hæc opinio mihi non ita placet
 ut P. Bollandus. Quis enim credat quod
 etsi fortè ejusmodi matrimonia inter
 patrum & neptem in casu de quo hîc,
 idest, quando neptes pupillæ, sunt hæ-
 redes in solidum, licuissent aut præcep-
 ta fuissent in antiqua lege (quod ta-
 men fortiosem exigeret probationem
 eâ quam adfert P. Bollandus) quis, in-
 quam, credat Deum, sibi elegisse tale
 ex quo nasceretur, cum facillimè pro-
 videre potuerit conformius ad honesta-
 tem matrimoniorum novæ legis (in
 quâ similia fuerunt) quorum, cum hoc
 quasi primum fuerit, cum ex ipso
 Christus

Christus novæ legis author, & eorumdem exemplar esse conveniebat.

XXIII. Neque Lex Divina Numeror. cap. ultimo, jubebat filiam hæredem nubere proximiori consanguineo, sed tantum uni è Tribu Patris sui & è cognatione, ne commiscerentur possessiones filiarum Israel & transirent de Tribu in Tribum: hoc autem observato, sive illi essent Patruus & Neptis, sive essent Patruales, aut proles Patruelium, & finis legis istius habebatur, & non poterat dubitari majores unius esse etiam majores alterius incipiendo à stipite quo conveniebant.

XXIV. Immo cum aliàs illicita essent matrimonia ejusmodi inter Patruum & Neptem, potueritque finis istius legis obtineri nubendo alteri de Tribu & cognatione non ita propinquo, ut est Patruus, nec Lex præscriberet Pupillæ hæredi ut nuberet Patruo, sed relinqueret ei liberum, ut cui voluisset nuberet, modò ille esset de Tribu & cognatione Patris sui, sequitur omninò quod etiam in hoc casu illicita fuerint nisi fortè non superfuisset alius à Patruo cui nubere posset.

XXV. Nec quemquam angere debet scrupulus Patris Bollandi, scilicet quod si D. Josephus non fuisset Patruus Beatæ Virginis, futurum ut in Genealogiâ Christi una aut plures personæ sint ad eam non pertinentes. Cum enim incepta sit per D. Josephum, ex quo non est Christus, necesse omninò fuit ut in eâ ascenderetur per Patrem & Avum D. Josephi ad majores utriusque communes, qui, idest, Pater & Avus D. Josephi, licet nihil conferant ad Christi originem, quemadmodum nec ipse Divus Josephus, conferunt tamen ad originis cognitionem, quæ sola in hoc casu exigenda est.

XXVI. Quoad exempla Abrahamæ, Nachoris & Mardochei in hanc rem à P. Bollandi congesta inutilia sunt: ut enim probaret Bollandus per illa, suum intentum deberet ostendere illos adstrictos fuisse suas neptes ducere. Nec aliis quàm Patruis Neptes pupillas Patrum hæredes potuisse nubere, quod nunquam faciet Bollandus, quandoquidem lex ipsa contradicat explicitè dicens Numeror. cap. ult. citato vers. 6,

Nubant quibus volunt tantum ut suis Tribus hominibus. Et de facto filia Salphaad nupsit filii Patruui sui, ibid vers. 11. non verò Patruis.

Præterea præfata exempla non sunt XXVII, ad rem, non enim constat in illis quod Neptes istorum trium fuerint hæredes in solidum paternorum bonorum quin è contra in duobus primis Abrahamo & Nachore constat evidentè contrarium. Nam Aran frater Abrahamæ & Nachoris non tantum reliquit moriens Melcham quam duxit Nachor, & Ischam quam vult Bollandus fuisse Sarai uxorem Abrahamæ, sed etiam Loth fratrem germanum illarum, ut constat ex lib. Genes. cap. 11. in fine. Ergò aliâ ratione fuere tunc licita istiusmodi matrimonia inter Patruum & Neptem, eâ nimirum quâ licebat & tunc Poligamiâ ad restituendam vastitatem mundi nuperam ab aquis diluvii, ut proinde illa duo matrimonia nihil faciant ad causam præsentem.

Quoad Mardocheum verò non tanti XXVIII facimus opiniones Rabbiorum ut propter illas relinquamus doctrinam SS. Patrum, aut sensum & interpretationem meliorem Scripturarum: Nec etiam urget hic auctoritas septuaginta Interpretum, quorum versioni nostram vulgatam ab Ecclesiâ receptam præferendam esse non est dubitandum, ut proinde illa dictorum septuaginta Interpretum quæ habet *erudit sibi in uxorem*, corrigenda sit per vulgatam, quæ habet *adoptavit sibi in filiam*, fortè quia filio aliquando desponsandam.

Non etiam hæc opinio cæteris plausibilior, quod nimirum ad conjugium voto castitatis posterius excusandum nihil aptius videri possit, quàm ut ex tempore emissi voti necessitas incidere improvisa conjugii ineundi, quæ ex æquo utrumque obstringeret si legem vellent (ut profectò volebant) observatam: quin è contra ex hoc voto adhuc confirmantur ea omnia quæ hæcenus diximus contra P. Bollandum. Si enim lex obligasset pupillas hæredes ad nubendum & quidem Patruis suis si suppetebant, & Patruos illas ducere, quomodò B. Virgo sciens illam legem & se esse Parentum hæredem in solidum

dum potuisset habens Patrum vovere perpetuam virginitatem, vovit tamen fatente etiam Bollando: Nulla ergo talis lex.

XXX. Denique non etiam potuit justè ex hâc suâ assertionem P. Bollandus moveri ut de majore D. Josephi earentis cœlibis ætate opinionem jam obsoletam & ab omnibus rectè sentientibus nobiscum part. 2. tract. 1. c. 14. sect. 2. explosam resuscitet, quo videtur per hanc assertionem respexisse: Etsi enim ex eâ sequeretur aliqua ætas major eâ quàm ei loco citato assignamus, non tanta tamen quanta credita est ab antiquitate ut per illam, ipsius cum Beatâ Virgine conjunctio maritalis poneretur extra suspicionem quamcumque incontinentiæ, aliàs in vulgi animos facile descensuram, quia ut alias rationes omittam ex ipso P. Bollandus in ipsius verbis adductis supra num. 2. eo animo nuptias cum Virgine celebravit, ut nunquam ad conjunctionem carnalem procederent, nisi expressius juberet Deus, ergo eâ ætate nupsit in quâ adhuc poterat procedere ad conjunctionem carnalem; non ergo eâ ætas potuit ipsius nuptias ponere extra suspicionem quamcumque incontinentiæ, nec tam effectus D. Josephus ut crediderunt aliqui antiqui & etiam representarunt Pictores fictores æquè ac Poëtæ.

XXXI. Erverò si tantam ætatem habuisset D. Josephus cum nuptias celebravit, ut ipsius conjunctionem cum Virgine omnino poneret apud vulgus extra suspicionem cujuscumque incontinentiæ aliàs in ejus animos facile descensuram, quomodo potuisset tunc nubere, aut quis tulisset nuptias cum tam clara ineptitudine? accedit quod si ætas D. Josephi dum nupsit tanta fuit ut ipsius conjunctionem cum Virgine omnino poneret extra suspicionem cujuscumque incontinentiæ aliàs in vulgi animos facile descensuram, quod cum postea Virgo visa est concepisse & parere, merito apud vulgus suspecta fuisset de adulterio & filius ejus spurcius, cum tamen ideò de deisponata nasci voluerit, ne putaretur conceptus ex adulterio.

CAPUT IV.

Proponitur secundum argumentum contra hanc Genealogiam ductum à dissonantia Evangelistarum.

DISSENTIRE Matthæum à Lucâ in Genealogiâ hâc Davidi Josephi & quidem non in uno puncto, sed in pluribus nihil putant clarius Judæi, Ethnici, & Heterodoxi. Primò, namque Matthæus asserit Patrem immediatum D. Josephi fuisse Jacob; ait enim, *Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ de qua natus est IESVS*: Lucas autem scribit fuisse Heli. *Erat IESVS incipiens quasi annorum triginta, & putabatur Filius Joseph qui fuit Heli*. Secundò, Matthæus Progenitores D. Josephi omnes usque ad David refert omnino diversos ab illis quos refert Lucas. Tertio, Matthæus à Davide usque ad Joseph numerat tantum viginti septem aut viginti octo seu bis quatuordecim generationes, Lucas verò quadraginta tres. Denique Matthæus Salathielem qui genuit Zorobabel facit filium Jechoniæ, Lucas verò filium Neri: quæ omnia sunt legenti perspicua. At in illis manifestissima est diversitas, ergo & falsitas. Et hic est unus ex præcipuis arquetibus, quibus adversarii qui supra, Judæi scilicet, Ethnici, & Manichæi non solum Genealogiam, sed & Evangelium totum, & ipsum Christum impetierunt.

Quare hic apud D. Augustinum tomo 10. serm. 63. de diversis c. 4. ita insulant. *Quidquid velis dicas, nos deprehendimus, ubi legitis natum Christum dissonare inter se Evangelia, & non posse utrumque verum esse quod dissonat. Cùm enim ostendero, inquit, dissonantiam rectè improbo fidem. Aut tu qui accipis fidem, ostendere concordiam. Et Faustus in particulari apud eundem D. Augustinum, lib. 3. contra ipsum c. 1. Equidem conatus sum hoc ipsum qualecumque est persuadere mihi, quia sit natus Deus, sed offensus duorum maximè Evangelistarum dissonantia, qui Genealogiam ejus scribunt,*

Lucâ